

Zarzut drugi dotyczący naruszenia lub błędnego zastosowania art. 51 regulaminu postępowania przed Sądem i art. 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Wnoszący odwołanie twierdzi, że złożył wszystkie dokumenty wymagane na podstawie art. 51 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, w pełni potwierdzające, że adwokaci są uprawnieni do wykonywania zawodu we Włoszech; wynika z tego, że nie doszło do naruszenia art. 19 akapit czwarty statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wbrew temu co stwierdził Sąd.

Jeśli chodzi o naruszenie art. 19 akapit trzeci statutu, do którego miałyby zdaniem Sądu dojść, interpretacja wymogu niezależności adwokatów była przedmiotem kilku ostatnich orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości, od których zaskarżone postanowienie odbiegało. Według wnoszącego odwołanie w niniejszej sprawie nic nie wskazuje na to, że partnerzy kancelarii nie są w stanie wykonywać swojej pracy najlepiej jak potrafią i w najlepszym interesie klienta.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ewentualnie art. 51 § 4 i art. 55 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd – po stwierdzeniu braku niezależności – ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że regulamin postępowania przed Sądem nie przewiduje wyraźnie środków zaradczych w odniesieniu do tego uchybienia i w związku z tym automatycznie orzekł o niedopuszczalności skargi.

Sąd przeoczył w ten sposób fakt, że wymóg niezależności jest omówiony w orzecznictwie; środek zaradczy nie jest wyraźnie przewidziany tylko dlatego, że rozpatrywany wymóg nie jest wyraźnie określony w żadnym przepisie. Formalistyczna interpretacja Sądu doprowadziła tym samym do poważnego i nieodwracalnego naruszenia praw wnoszącego odwołanie, z naruszeniem art. 47 i 52 karty.

Dopuszczenie odwołania

Postanowieniem Trybunału (izba ds. odwołań) z dnia 8 maja 2023 r. odwołanie zostało częściowo dopuszczone. Odpowiedź na odwołanie skupi się na drugim i trzecim zarzucie odwołania.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 9 listopada 2022 r. sprawie T-610/21, L'Oréal/EUIPO – Heinze (K K WATER), wniesione w dniu 17 stycznia 2023 r. przez Arnego-Patrika Heinzego

(Sprawa C-15/23 P)

(2023/C 223/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Arne-Patrik Heinze (przedstawiciel: N. Dauskardt, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: L'Oréal, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 11 maja 2023 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że Arne-Patrik Heinze pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgerichts (Austria) w dniu 27 lutego 2023 r. – XXXX

(Sprawa C-116/23, Sozialministeriumservice)

(2023/C 223/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht